

KERSTMISVIERING.

Een Kerstmisuitdeeling van het Leger des Heils te 's-Gravenhage, waarvoor de gelden zijn bijeenverzameld door middel van de bekende, langs de straten opgehangen ijzeren potten. (*foto „Rembrandt"*)

EEN SPORTJUBILEUM.

Onder Voorburg werd op den 2en Kerstdag een gecostumeerden voetbalwedstrijd gespeeld ter viering van het tienjarig sportjubileum van den heer Ber Posman, een bekende figuur in de voetbalwereld en een der steunpilaren der „V.U.C." — Hierboven de gecostumeerde elftallen. (*foto „Rembrandt"*).

Die vreeselijke Oogen!

De geschiedenis van een zonderlingen Oudejaarsavond
door PIET VERSCHUREN.

We zaten rondom den vroolijk brandenden haard in het schemerduister van Pierre Labelle's atelier. Hij zelf zat aan den kant, Castro, de donkerbaardige Italiaan, in 't midden van den halven cirkel. Het was gezellig in het atelier, warm en droog, terwijl daarbuiten de wind gierde en een dikke sneeuwjacht den voorbijgangers in het gezicht joeg.

De vlammen in den haard tooverden allerlei grillige vormen op de eiken meubelen, de oude wapenrusting en de veelkleurige doeken aan den wand.

We rookten er allen dapper op los, zoodat dikke rookwolken boven onze hoofden zweefden. Naast ons op den grond stonden onze glazen, gevuld met punch piqué. Op een ezel tegenover den haard hing een schilderij zonder lijst, dat af en toe door de vlammen verlicht werd. Het was een mannenkop, nog onvoltooid, niet meer dan een schets, krabbels op een grijzen achtergrond, waarop slechts de oogen, geheel afgewerkt, volkomen en duidelijk uitkwamen. Het waren vreemde, vreeselijke oogen, en als de vlammen ze belichtten, schenen ze te leven in het schimmige bleeke gelaat. Die oogen waren zoo spookachtig, er sprak zulk een intense vrees uit, dat Mosveld, onze jongste confrater, zijn stoel half omdraaide, opdat hij ze maar niet zien zou. Pierre rookte niet, hij zat ineengedoken in zijn stoel, terwijl hij nu en dan zijn lange gele rechterhand zonder te zien, naar zijn glas uitstrekte. Labelle had onder de kunstbroeders den naam van „Gekke Piet". Hij woonde alleen; niemand wist veel van hem. Hij was evenwel een groot genie, dat erkenden we allen. Realist als hij was, schilderde hij de ellende tot in haar uiterste consequenties.

Het was niet zonder reden, dat wij hem „Gekke Piet" noemden, want hij had zonderlinge gewoonten; sloot zich soms twee dagen in zijn atelier op zonder voedsel. Vaak was hij weken lang weg, niemand wist waarheen. Ook in zijn gedragingen was hij vreemd, excentriek, en nochtans had hij een groot overwicht op de jongere kunstbroeders. Zij luisterden naar en geloofden in de meest buitensporige stellingen, die hij verkondigde en waarover wij ouderen glimlachend de schouders ophaalden.

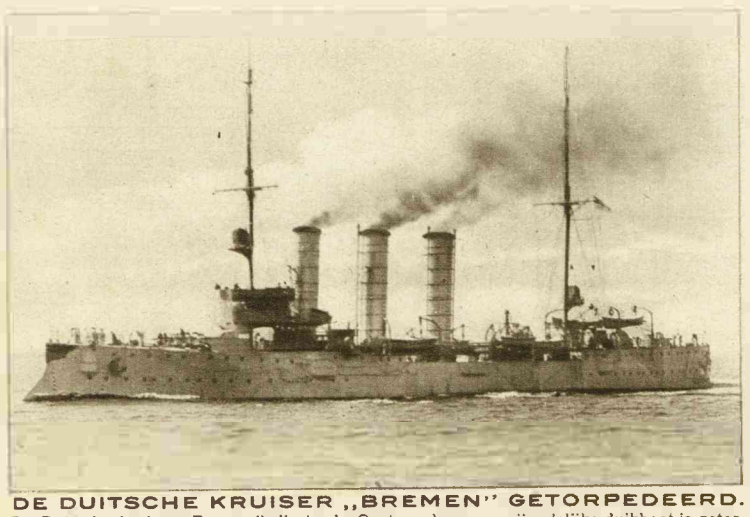
„Schilderen is een deel van jezelf, van je leven geven. Ik zou voor een schilderij alles kunnen geven; ik zou er voor kunnen sterven!"

„Nonsens, Pierre!" riep Castro uit. „We hebben allen gepaste liefde voor de kunst, maar er voor sterven —kiets!"

EEN OORLOGSBEELD UIT JERUZALEM.

Soldaten van het staande Turksche leger brengen de in Jeruzalem aangetroffen onderdanen van vijandelijke mogendheden naar concentratie-kampen. In de onmiddellijke nabijheid van Jeruzalem is een uitgebreid kamp opgeslagen, waar de manschappen en het benoodigde krijgsmateriaal wordt bijeengebracht, voor den voorgenomen aanval op Egypte.

DE DUITSCHE KRUISER „BREMEN" GETORPEDEERD.

De Duitsche kruiser „Bremen", die in de Oostzee door een vijandelijke duikboot is getorpedeerd. De „Bremen" is 9 Juli 1903 van stapel geloopen en had een bemanning van 303 koppen.

GENERAAL VON EMMICH. †

In den ouderdom van 66 jaar is te Hannover plotseling overleden de Duitsche infanterie-generaal Otto von Emmich, uit dezen oorlog vooral bekend door de verovering van Luik, die onder zijn bevel plaats vond.

DE VELDTOCHT IN SERVIË.

De verwoeste brug over de rivier Morava bij Proskovze waarnaast de Duitschers een nieuwe gebouwd hebben. (*V.F.B.*)